ביצד מערימין פרק חמישי תמורה כה.

אמר על הבכור עם יציאת רובו **יהא עולה**. ולזקק עם יצאת רובו אכל אמר עם יצאת מיעוטו לא מיכעי ליה דולדי עולה מיהא עליה דאמרי לא חל קדושת בכור עליה כלל: **היא** שלמים וולדה הרי זו וולדה שלמים. דמיד שאמר היא שלמים חל קדושת מה שלמים מה שאם מה (ולא מיכעוטיה דאם אלו מכח קדושת פיו) ופליגי למאן דאמר לדאת ליה שיירו משוייר מיהא אין יכול לשנות לקדושה אחרת דמיד שהקדיש האם נתברר שמי שמחוז על פיו אותה קדושה על העובר ואינו יכול לשנותו מקדושת האם אח"כ הכריר מחלה קדושת הולד ופי' רש"י הכא לא שייך למימר בהוויתן (ו) ובמעי אמן דכי אמר בהוויתן ולא ממעי אמן הי"מ בהקדישה ולכנסוף נתעברה דאיהו לא אחפסי' לעובר שום קדושה אלא בקדושתה דאימיה דאקדיש אכל במקדיש מעוברת חשיב עובר לקבולי קדושה עכ"ל וא"כ הא דאמר לעיל ואם נקבה זכתי שלמים ואוקימנא ליה בהכמת קדשים כ"ל דמיירי בהקדישה ואח"כ נתעברה.

רצה מפו' בולדה מתכפר. דכי אמרינן (לעיל דף כח:) ולד חטאת למיתה אזיל ה"מ כשהקדישה ולכנסוף נתעברה אכל הקדישה מעוברת חשיב עובר לקבולי קדושה כאנפי נפשיה ולא מכח אמו והוי כממרים [שתין] חטאות לאחריות דמתכפר באיזה שילה. לשון רש": **קסבר** רבי יוחנן שאם שייר לולד שאמר ולדה חולין והיא חטאת משוייר והוי חולין. וכיון דלד כעי לא קדיש אלמא לאו ירך אמו היא כי לא משייר ליה נמי לאו ירך אמו היא ומחמת עצמו קדיש ולא מחמת אמו ולא הוי ולד חטאת. לשון רש": **הרי** זה ולד שלמים. אלמא ב(לא) קרי ולד שלמים דמכח אימיה נחתא ליה קדושה ולא מחמת נפשיה ג)דגבי חטאת נמי ולד חטאת מיקרי ואזיל למימר: **דאי** ס"ד דשיירו משוייר. דחשיב כהמה באנפי נפשיה וכי לא שייריה מחמתיה הוא דקדיש הכי הולד עצמו שלמים מיכעי ליה למימר. לשון רש":

אמר רב טבלא בר מינה דההיא יז) האומר בהוויתן הרי זה ולד שלמים מיתיבי יח)האומר לשפחתו הרי את שפחה וולדך בן חורין אם היתה יט) עוברה זכתה לו אי אמרת בשלמא אם שיירו אינו משוייר יט) עובר ירך אמו מש"ה זכתה לו כ) והוי ליה כמשחרר חצי עבדו ומני כא)ר' כב) מאיר היא כדתניא המשחרר

אמר אין קדושה חלה עליהן קסבר רשב"ג א) ב)ולדות קדשים בהוויתן הן קדושין דאי ס"ד ג)ממעי אמן הן קדושין אמאי אין קדושה חלה עליהן הא תפסתינהו קדושה דאימיהו אלא ש"מ ולדי קדשים בהוויתן הן קדושים ד) והאי תנא סבר ולדי קדשים ממעי אמן הן קדושים דת"ר אילו ג) (לא) נאמר בבור לא יקדיש הייתי אומר בבור לא יקדיש הקדישות ת"ל ה)איש אותו אי אתה מקדיש אבל מקדיש אדם בבור הקדישות ועדיין אני אומר ו) הוא לא יקדיש אבל יקדישוהו אחרים ת"ל בבהמה בבהמה עסקתי יכול לא יקדישנו בבטן ת"ל אשר יבוכר לה' ז)משיבוכר לה' אי אתה מקדיש אבל אתה מקדיש בבטן יכול אף ולדי כל הקדשים כן ת"ל ח)אך ט) חלק אלמא ס"ל י)ולדי קדשים ממעי אמן הן קדושין י) א"ל רב עמרם לרב ששת אמר על הבכור עם יציאת רובו ז) עולה עולה הוי או יב)בכור הוי עולה הוי [ב] דכל פורתא ופורתא דקא נפיק הוא כליל או בכור הוי דכל פורתא ופורתא דקא נפיק ט) במילתיה הוא ל"א שכן קדושה חיילא עליה או דלמא בכור הוי שכן קדושתו מרחם א"ל מאי תיבעי לך ט) היינו דבעי אילפא אמר יא)על הלקט עם נשירת רובו יהא הפקר לקט הוי או הפקר הוי לקט הוי שכן קדושתו בידי שמים או דלמא שכן זוכין בו עניים ועשירים ואמר אביי מאי תיבעי ליה יב)דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעים ה"נ דברי מי שומעים: **מתני'** יג)האומר ולדה יד) של זו עולה והיא שלמים דבריו קיימים היא שלמים וולדה עולה הרי זה ולד טו) [ג] זבחי שלמים דברי יז)ר"מ יח) א"ר יוסי אם יכ)לכן נתכוין תחלה הואיל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחת דבריו קיימין ואם משאמר הרי זו שלמים נמלך ואמר ולדה עולה הרי זו ולדה שלמים: **גמ'** יט)א"ר יוחנן יהפריש חטאת מעוברת וילדה רצה בה מתכפר רצה בולדה מתכפר מ"ט קסבר ר' יוחנן אם שיירו משוייר יג) כ)עובר לאו ירך אמו הוא יד) דהוה ליה ה כ)כמפריש שתי חטאות לאחריות רצה מתכפר בה רצה מתכפר בחבירתה מותיב רבי אלעזר היא שלמים וולדה עולה הרי זה ולד שלמים ואי סלקא דעתך טו) שיירו משוייר הרי זה ולד שלמים הרי זו שלמים טז) בעי מיתנא אמר רב טבלא בר מינה דההיא יז) הא אמר רב לתנא תני הרי זו שלמים מיתיבי יח)האומר בלשפחתו הרי את שפחה וולדך בן חורין אם היתה יט) עוברה זכתה לו אי אמרת בשלמא אם שיירו אינו משוייר יט) עובר ירך אמו מש"ה זכתה לו כ) והוי ליה כמשחרר חצי עבדו ומני כא)ר' כב) מאיר היא כדתניא המשחרר

מחל קדושת בכור עליה כלל: **היא** שלמים וולדה הרי זו וולדה שלמים. דמיד שאמר היא שלמים חל קדושת מה שלמים מה שאם מה (ולא מיכעוטיה דאם אלו מכח קדושת פיו) ופליגי למאן דאמר לדאת ליה שיירו משוייר מיהא אין יכול לשנות לקדושה אחרת דמיד שהקדיש האם נתברר שמי שמחוז על פיו אותה קדושה על העובר ואינו יכול לשנותו מקדושת האם אח"כ הכריר מחלה קדושת הולד ופי' רש"י הכא לא שייך למימר בהוויתן (ו) ובמעי אמן דכי אמר בהוויתן ולא ממעי אמן הי"מ בהקדישה ולכנסוף נתעברה דאיהו לא אחפסי' לעובר שום קדושה אלא בקדושתה דאימיה דאקדיש אכל במקדיש מעוברת חשיב עובר לקבולי קדושה עכ"ל וא"כ הא דאמר לעיל ואם נקבה זכתי שלמים ואוקימנא ליה בהכמת קדשים כ"ל דמיירי בהקדישה ואח"כ נתעברה.

רצה מפו' בולדה מתכפר. דכי אמרינן (לעיל דף כח:) ולד חטאת למיתה אזיל ה"מ כשהקדישה ולכנסוף נתעברה אכל הקדישה מעוברת חשיב עובר לקבולי קדושה כאנפי נפשיה ולא מכח אמו והוי כממרים [שתין] חטאות לאחריות דמתכפר באיזה שילה. לשון רש": **קסבר** רבי יוחנן שאם שייר לולד שאמר ולדה חולין והיא חטאת משוייר והוי חולין. וכיון דלד כעי לא קדיש אלמא לאו ירך אמו היא כי לא משייר ליה נמי לאו ירך אמו היא ומחמת עצמו קדיש ולא מחמת אמו ולא הוי ולד מחטאת. לשון רש": **הרי** זה ולד שלמים. אלמא ב(לא) קרי ולד שלמים דמכח אימיה נחתא ליה קדושה ולא מחמת נפשיה ג)דגבי חטאת נמי ולד חטאת מיקרי ואזיל למימר: **דאי** ס"ד דשיירו משוייר. דחשיב כהמה באנפי נפשיה וכי לא שייריה מחמתיה הוא דקדיש הכי הולד עצמו שלמים מיכעי ליה למימר. לשון רש":

אמר אין קדושה חלה עליהן קסבר רשב"ג א) ב)ולדות קדשים בהוויתן הן קדושין דאי ס"ד ג)ממעי אמן הן קדושין אמאי אין קדושה חלה עליהן הא תפסתינהו קדושה דאימיהו אלא ש"מ ולדי קדשים בהוויתן הן קדושים ד) והאי תנא סבר ולדי קדשים ממעי אמן הן קדושים דת"ר אילו ג) (לא) נאמר בבור לא יקדיש הייתי אומר בבור לא יקדיש הקדישות ת"ל ה)איש אותו אי אתה מקדיש אבל מקדיש אדם בבור הקדישות ועדיין אני אומר ו) הוא לא יקדיש אבל יקדישוהו אחרים ת"ל בבהמה בבהמה עסקתי יכול לא יקדישנו בבטן ת"ל אשר יבוכר לה' ז)משיבוכר לה' אי אתה מקדיש אבל אתה מקדיש בבטן יכול אף ולדי כל הקדשים כן ת"ל ח)אך ט) חלק אלמא ס"ל י)ולדי קדשים ממעי אמן הן קדושין י) א"ל רב עמרם לרב ששת אמר על הבכור עם יציאת רובו ז) עולה עולה הוי או יב)בכור הוי עולה הוי [ב] דכל פורתא ופורתא דקא נפיק הוא כליל או בכור הוי דכל פורתא ופורתא דקא נפיק ט) במילתיה הוא ל"א שכן קדושה חיילא עליה או דלמא בכור הוי שכן קדושתו מרחם א"ל מאי תיבעי לך ט) היינו דבעי אילפא אמר יא)על הלקט עם נשירת רובו יהא הפקר לקט הוי או הפקר הוי לקט הוי שכן קדושתו בידי שמים או דלמא שכן זוכין בו עניים ועשירים ואמר אביי מאי תיבעי ליה יב)דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעים ה"נ דברי מי שומעים: **מתני'** יג)האומר ולדה יד) של זו עולה והיא שלמים דבריו קיימים היא שלמים וולדה עולה הרי זה ולד טו) [ג] זבחי שלמים דברי יז)ר"מ יח) א"ר יוסי אם יכ)לכן נתכוין תחלה הואיל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחת דבריו קיימין ואם משאמר הרי זו שלמים נמלך ואמר ולדה עולה הרי זו ולדה שלמים: **גמ'** יט)א"ר יוחנן יהפריש חטאת מעוברת וילדה רצה בה מתכפר רצה בולדה מתכפר מ"ט קסבר ר' יוחנן אם שיירו משוייר יג) כ)עובר לאו ירך אמו הוא יד) דהוה ליה ה כ)כמפריש שתי חטאות לאחריות רצה מתכפר בה רצה מתכפר בחבירתה מותיב רבי אלעזר היא שלמים וולדה עולה הרי זה ולד שלמים ואי סלקא דעתך טו) שיירו משוייר הרי זה ולד שלמים הרי זו שלמים טז) בעי מיתנא אמר רב טבלא בר מינה דההיא יז) הא אמר רב לתנא תני הרי זו שלמים מיתיבי יח)האומר בלשפחתו הרי את שפחה וולדך בן חורין אם היתה יט) עוברה זכתה לו אי אמרת בשלמא אם שיירו אינו משוייר יט) עובר ירך אמו מש"ה זכתה לו כ) והוי ליה כמשחרר חצי עבדו ומני כא)ר' כב) מאיר היא כדתניא המשחרר

אין קדושה חלה עליהן. ואפי' אמצעיתא נמי קאי דהוי ולדות קדשים ואפי' קדושת אמן אינה חלה עליהן דהא סתם אין קדושה קאמר: בהוייתן. כשהן נולדין והלכך אין שום קדושה חלה עליהן כג) **הא דפפסיגנו קדושת אמן.** משנת המחלת ילידתה כל פורתא ופורתא קדיש: **אלא ש"מ.** [ד] כג) כולה מתני' ר"ש היא: **אילו** כד) (לא) נאמר כו'. מהתם קרא קאי (ויקרא כז) אך בכור אשר יבוכר לה' בבהמה לא יקדיש איש אותו כה) : **אילו נאמר בכור אשר יבוכר לא יקדיש.** ולא כתיב איש אותו ולא כתיב בבהמה הייתי אומר בכור אדם לא יקדיש שום דבר להקדש: **ת"ל אותו.** מדקאמר אותו משמע דאבכור בהמה נמי כה) קאמר וה"ק אך בכור אדם אשר כו) יבוכר בבכור בהמה לא יקדיש אותו אותו אינו מקדיש אבל יכול אדם בכור אדם לא יקדיש בכור בהמה אבל אדם אחר אבל אתה מקדיש אבל אתה מקדיש אדם בבכור הקדישות ועדיין אני אומר ד) הוא לא יקדיש אבל יקדישוהו אחרים ת"ל בבהמה בבהמה עסקתי יכול לא יקדישנו בבטן ת"ל אשר יבוכר לה' אמשיבוכר לה' אי אתה מקדיש אבל אתה מקדיש בבטן יכול אף ולדי כל הקדשים כן ת"ל באך ט) חלק אלמא ס"ל כולדי קדשים ממעי אמן הן קדושין ו) א"ל רב עמרם לרב ששת אמר על הבכור עם יציאת רובו ז) עולה עולה הוי או בבכור הוי עולה הוי [ב] דכל פורתא ופורתא דקא נפיק הוא כליל או בכור הוי דכל פורתא ופורתא דקא נפיק ט) במילתיה הוא ל"א שכן קדושה חיילא עליה או דלמא בכור הוי שכן קדושתו מרחם א"ל מאי תיבעי לך ט) היינו דבעי אילפא אמר יא)על הלקט עם נשירת רובו יהא הפקר לקט הוי או הפקר הוי לקט הוי שכן קדושתו בידי שמים או דלמא שכן זוכין בו עניים ועשירים ואמר אביי מאי תיבעי ליה יב)דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעים ה"נ דברי מי שומעים: **מתני'** יג)האומר ולדה יד) של זו עולה והיא שלמים דבריו קיימים היא שלמים וולדה עולה הרי זה ולד טו) [ג] זבחי שלמים דברי יז)ר"מ יח) א"ר יוסי אם יכ)לכן נתכוין תחלה הואיל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחת דבריו קיימין ואם משאמר הרי זו שלמים נמלך ואמר ולדה עולה הרי זו ולדה שלמים: **גמ'** יט)א"ר יוחנן יהפריש חטאת מעוברת וילדה רצה בה מתכפר רצה בולדה מתכפר מ"ט קסבר ר' יוחנן אם שיירו משוייר יג) כ)עובר לאו ירך אמו הוא יד) דהוה ליה ה כ)כמפריש שתי חטאות לאחריות רצה מתכפר בה רצה מתכפר בחבירתה מותיב רבי אלעזר היא שלמים וולדה עולה הרי זה ולד שלמים ואי סלקא דעתך טו) שיירו משוייר הרי זה ולד שלמים הרי זו שלמים טז) בעי מיתנא אמר רב טבלא בר מינה דההיא יז) הא אמר רב לתנא תני הרי זו שלמים מיתיבי יח)האומר בלשפחתו הרי את שפחה וולדך בן חורין אם היתה יט) עוברה זכתה לו אי אמרת בשלמא אם שיירו אינו משוייר יט) עובר ירך אמו מש"ה זכתה לו כ) והוי ליה כמשחרר חצי עבדו ומני כא)ר' כב) מאיר היא כדתניא המשחרר

אמר